

пригответи си хвала?., И като ги остави излезе вънъ изъ града въ Виданіа и прѣнощва тамъ.

Въ Недѣла цѣтоносна на Литѣргіа.
Отъ Іоанна, зачало 41.

Имѣе три дни прѣдъ пасха-та, доде Исусъ въ Виданіа, гдѣто бѣше бывшій умръла Лазарь, когото възкреси отъ мъртвы-ты. И направиха мѣ тамъ вечера, и Марда сдѣлваше, а Лазарь бѣше единъ отъ тяхъ, които сѣдѣха съ него наедно на трапезата. Тогава Маріа зѣ една литра чисто драгоцѣнно миро нардъ, и помаза нозѣ-ты Исусовы. и отри нозѣ-ты мѣ съ космы-ты си; и испалися къща-та отъ благоуханіе-то на миро-то. Тогава единъ отъ ученицы-ты мѣ Іуда Симоновъ Искаріотскій, който щеше да го прѣдаде, казва: Защо да съ не продаде това миро за триста динарінъ, и да съ даджтъ на сиромасы-ты? И това го рече, не защото го бѣ грижа за сиромасы-ты, но защото бѣше крадецъ, и (той) имаше каса-та, и носаше каквото тѣраха (въ нея). Тогава Исусъ рече: недѣйте ѿ; За день-тъ на погребеніе-то ми го е задржала. Защото сиромасы-ты сѣкога имате съ себеси, а мене сѣкога нѣмате. И раздѣха голѣмо множество отъ Іудей-ты че е тамъ; И додоха не токо за Исуса, но да видятъ и Лазаря, когото възкреси отъ мъртвы-ты. И първосвѣщенцы-ти съ на говориша да убійтъ и Ла-

зара: Защото мнозина отъ Іудей-ты отиваха за него, и вѣрваха въ Исуса. Наутрашній день много народъ, който бѣше дошълъ на праздника, като чѣха че иде Исусъ въ Іерусалимъ, зѣха вѣйки финиковы, та излезоха да го посрѣщятъ, и выкаха; Осанна, благословенъ който иде въ имя-то Господне, царь Израилевъ. И Исусъ намѣри Осле, и възсѣдна на него (спорѣдъ) както е писано: „Не войсѣ, дыще Сионова; Это, твой царь иде възсѣдналъ на ждребе Ослично. Но това ученицы-ти мѣ испъркомъ непродмѣха, а когато съ прослави Исусъ, тога си наѣмиха че това бѣ за него писано, и това мѣ направиша. И народъ-тъ който бѣше съ него, когато повика Лазаря отъ гроба и го възкреси отъ мъртвы-ты, свидѣтельстваше. За това и го посрѣщна народъ-тъ: Защото чѣха че сторилъ това чѣдо.

ЕВАНГЕЛІА

На свѣта-та и Велика недѣла.

Въ свѣтъ и великій понедѣльникъ.
на оутренъ, отъ Матѣя зачало 84

Иа онова врѣмѣ, като съ вѣщахъ Исусъ въ града, огладнѣ. И като видѣ една смоковница на пѣта, доде при нея, и не наѣри нищо на нея, само, ни листа, и каза ѿ: да нестане вече отъ тебе рожба до вѣка. И на часа изсѣхна смоковница-та. И като видѣха оученицы-ти, почѣдиха и рѣкоха: какъ тоа часъ изсѣхна смоковница-та! а Исусъ отго-

вори

